

Chambre des Représentants

SESSION 1956-1957.

13 FÉVRIER 1957.

PROPOSITION DE LOI

complétant l'article 214 B du Code civil, concernant les délégations de revenus, créances et produits du travail.

DEVELOPPEMENTS

MESDAMES, MESSIEURS,

Pour faciliter la perception par l'un des époux — en général la femme — des revenus, créances et produits du travail de l'autre époux, lorsque celui-ci manque à l'obligation de contribuer aux charges du ménage, l'article 214 B du Code Civil a organisé une procédure particulièrement aisée, que régle l'article 214 G du même Code.

Le jugement accordant délégation de salaire ne doit plus être suivi de la procédure compliquée de la saisie-arrière, mais simplement d'une notification faite par le greffier aux tiers débiteurs.

Mais il arrive souvent que les chefs de famille qui se sont dérobés à leurs obligations et ont rendu nécessaire l'application de l'article 214 B du code civil, soient des éléments peu stables et changent fréquemment d'employeur.

Pour éviter que l'épouse doive, à l'occasion de chaque changement d'occupation, former une nouvelle requête devant le Juge de Paix conformément à l'article 214 B du code civil, une partie importante de la jurisprudence a adopté la formule suivant laquelle les salaires dont la perception est accordée à l'épouse ne sont pas seulement ceux qui sont gagnés par le mari au moment du jugement rendu sur base de l'article 214 B, mais également les salaires qui seront acquis « chez tous autres employeurs au service desquels l'époux pourrait s'engager à l'avenir. »

Toutefois, la jurisprudence n'est pas unanime. Nous relèvons notamment un jugement du Tribunal Civil de Nivelles du 24 avril 1956 (Journal des Tribunaux, 16 septembre 1956, page 499) qui déclare que semblable disposition touchant à une situation à venir, n'est pas conforme à la loi. On objecte notamment que ce serait organiser en quelque sorte un régime de séparation de fait que la loi n'organise point comme tel.

Kamer der Volksvertegenwoordigers

ZITTING 1956-1957.

13 FEBRUARI 1957.

WETSVOORSTEL

tot aanvulling van artikel 214 B van het Burgerlijk Wetboek betreffende de overdrachten van inkomsten, schuldvorderingen en arbeidsopbrengsten.

TOELICHTING

MEVROUWEN, MIJNE HEREN,

Om het in ontvangst nemen door een van beide echtgenoten — doorgaans de vrouw — van de inkomsten, schuldvorderingen en opbrengsten van de arbeid van de andere echtgenoot, te vergemakkelijken, wanneer deze tekort komt aan de verplichting om in de behoeften van het huishouden bij te dragen, heeft artikel 214 b van het Burgerlijk Wetboek een bijzonder gemakkelijke procedure ingesteld, die geregeld wordt bij artikel 214 g van hetzelfde Wetboek.

Het vonnis, waarbij overdracht van loon wordt toegerekend, moet niet meer worden gevolgd door de ingewikkelde procedure inzake beslag onder derden, doch enkel door een kennisgeving van de griffier aan de derden-schuldnaars.

Maar dikwijls komt het voor dat de gezinshoofden, die zich aan hun verplichtingen hebben onttrokken, zodat artikel 214 b van het Burgerlijk Wetboek moet worden toegepast, nogal veranderlijk zijn en gemakkelijk van werkgever veranderen.

Om te vermijden dat de echtgenote bij iedere verandering van werk een nieuw verzoekschrift aan de vrederechter moet richten overeenkomstig artikel 214 b van het Burgerlijk Wetboek, heeft de rechtspraak in zeer vele gevallen de formule aangenomen, volgens welke de lonen welke de echtgenote in ontvangst mag nemen, niet alleen die zijn welke de man verdient op het tijdstip waarop het vonnis op grond van artikel 214 b wordt gewezen, maar ook de lonen, die zullen verdiend worden « bij alle andere werkgevers, bij wie de echtgenoot in de toekomst in dienst mocht treden ».

De rechtspraak is evenwel niet eensgezind. Dit blijkt namelijk uit een vonnis van 24 april 1956 van de Burgerlijke rechtbank te Nijvel (Journal de Tribunaux, 16 september 1956, bladzijde 499) waarin wordt gezegd dat dergelijke bepaling die slaat op een toekomstige toestand, niet overeenkomt met de wet. Hiertegen wordt namelijk ingebracht dat daardoor in zekere zin een stelsel van feitelijke scheiding zou worden ingevoerd, dat door de wet als zodanig niet word ingevoerd.

Semblable objection ne tient pas compte des nécessités de la vie pratique.

Si l'épouse doit reprendre jugement chaque fois que le mari change d'employeur, une grande partie des avantages de l'article 214 B disparaît. En effet, il pourrait devenir alors préférable de prendre un jugement ordinaire accordant pension alimentaire, pour faire saisie arrêt instantanément chez les employeurs successifs du mari, ce qui est impossible sur base de l'article 214 B, en adoptant l'interprétation restrictive relatée ci-avant; en ce cas, en effet, il faut retourner chaque fois devant le Juge de Paix, déposer requête, obtenir fixation à comparaître, discuter à nouveau le montant de la délégation de salaire qui devra être accordée, et faire des frais de procédure et de conseil.

C'est pourquoi nous pensons qu'il est opportun, afin de faire disparaître les hésitations de la jurisprudence, de prévoir formellement dans le texte légal que la délégation des revenus, créances et produits du travail pourra être faite non seulement chez l'employeur actuel au moment du jugement, mais également chez tous autres employeurs à venir.

Cette solution ne peut causer préjudice au mari, puisque, si une diminution se produisait dans les salaires gagnés, en raison du changement d'emploi, le mari aurait toujours la possibilité de demander modification du montant accordé, ainsi qu'il est prévu formellement par l'article 214 F du code civil: « Le jugement peut être modifié, même s'il est devenu définitif, si la situation respective des époux le justifie. »

Dergelijke opwerping houdt geen rekening met de noodwendigheden van het practisch leven.

Indien de echtgenote een nieuw vonnis moet aanvragen telkens als de man van werkgever verandert, valt een groot deel van de bij artikel 214 B verleende voordelen weg. Het kan in die omstandigheden immers verkieslijk worden een gewoon vonnis met toekenning van uitkering tot onderhoud aan te vragen om onmiddellijk beslag onder derden te doen leggen bij de opeenvolgende werkgevers van de man, wat onmogelijk is op de grond van artikel 214 B, genomen in de beperkende zin waarvan hierboven sprake is. In dit geval moet zij zich immers telkens opnieuw tot de vrede-rechter wenden, een verzoek indienen, dagvaarding bekomen, opnieuw onderhandelen over het bedrag van de toe te kennen overdracht van loon en zich uitgaven getroosten voor procedure en raadsman.

Daarom achten wij het wenselijk, om een einde te maken aan de aarzelingen in de rechtspraak, uitdrukkelijk in de wettekst te bepalen dat de overdracht van inkomsten, schuldvorderingen en opbrengsten van de arbeid niet alleen kan geschieden bij de werkgever die de betrokkene in dienst heeft op de datum van het vonnis, maar tevens bij alle toekomstige werkgevers.

Deze oplossing zou de man geen nadeel berokkenen, want, indien hij minder gaat verdienen ingevolge een verandering van betrekking, kan hij steeds wijziging aanvragen van het toegekende bedrag, zoals uitdrukkelijk is bepaald in artikel 214 F van het Burgerlijk Wetboek: « Indien de wederzijdse toestand der echtgenoten het wet-tigt, kan het vonnis gewijzigd worden, zelfs als het definitief geworden is. »

E. CHARPENTIER.

PROPOSITION DE LOI

Article unique.

A l'article 214 b du code civil, est ajouté un troisième alinéa conçu comme suit :

« Le Juge peut accorder l'autorisation de percevoir les produits du travail, non seulement chez l'employeur de l'époux en défaut, mais également chez tous autres employeurs au service desquels l'époux pourrait s'engager à l'avenir. »

WETSVOORSTEL

Enig artikel.

Aan artikel 214 b van het Burgerlijk Wetboek wordt een derde lid toegevoegd, dat luidt als volgt :

« De rechter kan machtiging verlenen om de opbrengsten van de arbeid in ontvangst te nemen, niet alleen bij de werkgever van de in gebreke blijvende echtgenoot, maar ook bij alle werkgevers bij wie de echtgenoot in de toekomst in dienst mocht treden. »

E. CHARPENTIER,
L. DELHACHE,
D. LAMALLE,
L. KIEBOOMS,
Ch. GENDEBIEN,
F. ROBYNS.